

III

AD NAVEM QVA VEHEBATVR ATHENAS PROFICISCENS VERGILIVS

Glyconico-Asclepiadens

Sic tē dīva potēns Cyprī,
Sic frātrēs Helenae, lūcida sīdera,
Ventōrumque regat pater,
Obstrictīs aliīs praeter Iāpyga :

Nāvis, quae tibi crēditum
Dēbēs Vergilium, finibus Atticīs
Reddās incolumem, precor,
Et servēs animae dīmidium meae.

Illī rōbur et aes triplex
Circā pectus erat, quī fragilem trucī
Commīsit pelagō ratem
Prīmus, nec timuit praecipitem Āfricum

Dēcertantem Aquilōnibus,
Nec trīstēs Hyadas, nec rabiem Notī,
Quō nōn arbiter Hadriae
Māior, tollere seu pōnere vult freta.

Quem mortis timuit gradum,
Quī siccīs oculīs mōnstra natantia,
Quī vīdit mare turbidum, et
Infāmēs scopulōs, Ācroceraunia ?

Nēquīquam deus abscidit
Prūdēns oceanō dissociābilī
Terrās, sī tamen impiae
Nōn tangenda ratēs trānsiliunt vada.

Audāx omnia perpetī,
Gēns hūmāna ruit per vetitum nefās.
Audāx Iāpetī genus
Īgnem fraude malā gentibus intulit :

Post īgnem aetheriā domō
Subductum, maciēs et nova febrium
Terrīs incubuit cohors ;
Sēmōtīque prius tarda Necessitās

Lētī corripuit gradum.
Expertus vacuum Daedalus āera
Pennīs nōn hominī datīs ;
Perrūpit^t Acheronta Herculeus labor.

Nīl mortālibus arduum est :
Caelum ipsum petimus stultitiā ; neque
Per nostrum patimur scelus
Īracunda Iovem pōnere fulmina.